

teistele ei kolband, sedda anti temmale, ja
seddagi ni kassinaste, et ta mittokord pool
sõmata jäi; talwel ta kamber ei saand
diete kõtud, et külm piddi temma kæld ja
jallad ärrawõtma, kui ta õhto ja homniko
oli kauba asjade arro üllespannemas, ja
riette polest olli temmal ni waene luggu, et
ta ei julgendki wahhest ka teiste innimeste
seksi minna. Agga süski meie noor Bõm
ei nurrisend mitte, waid teggi ifka truiste,
mis ta kohhus olli. Ei ta annudki omma
isale omma hädda teada; sest ta ei raat-
sind mitte omma isä meelt kurwastada,
egga omma perremehhele häbbi tehha, tem-
ma pahhad wiisid üllesräkides. Ta lotis
Jummala peäle, ja kannatas kui mees.
Agga se olli temmal wägga raske kanda,
et selle maia sees ni kurja ja õnneto ello
aeti, ja et selle maia assi pääw päwast en-
nam hukka ja raisko läks. Halle südda-
mega näggi ta, kuida keik kassjo, mis tem-

ma

ma tõ ja murre läbbi kauba-asjadest sisse
tulli, jälle kui suits ärrakaddus, et tühhi
ja waesus igga polest kätte joudis, ja õige
hirmoga panni ta tähhele, kui mitmesug-
guste pattude sisse innimenne langeb, kes,
joma himmule woimust andes, hakkab
Jummalat ärraunnustama. Siis tän-
nas ta Jummalat, kes temmale ausad
ja jummalafartlikud wannemad annud, ja
tulletas iggawäaw sedda Jummalat sanna
õppetust omma mele, mis ta isä, tedda
tee peäle sates, wimalis weel temma süd-
dame peäle olli pannud: keik omma ello
aia, poeg! mõtle Issanda meie Jummalat
peäle, ja ärra püa mitte patto tehha, egga
ülle temma käskude minna. Menda Jum-
malat kartes sai noor Bõm nähha, et Jum-
malat tedda silmi nähhes õnnistas; sest ehk
ta küll mitto ja mitto korda nälga ja janno
ja külmä sai kateta, ja mitto muud libbe-
dat piddi kannatama, süski kossus ta ja

kas